

Afgegeven met ontvangstbevestiging

Aan: De Belgische federale overheid, die wordt uitgeoefend door: • De Koning, en • Het federaal parlement, zijnde: • De Kamer van Volksvertegenwoordigers • De Senaat		Aan: Z.K.H. Koning Albert II Staatshoofd van België. Koninklijk Paleis te Brussel Brederostraat 16, 1000 - Brussel
 Van: Cancer Foundation vzw Adres: Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt		Aan: Premier Elio Di Rupo Regeringsleider van België. Wetstraat 16, 1000-Brussel
 Van: Ecologisch Kennis Centrum B.V. In ballingschap werkend vanuit Adres: Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven		Aan: Sabine de Bethune, Voorzitster Senaat van België, Natieplein 1, 1009-Brussel
Dit verzoeckschrift bestaat uit 9 pagina's met aan bijlagen de producties 1 t/m 2 (112 blz.)		

Hasselt / Zonhoven 19 april 2013

Betreft:

- Aanvullend verzoeckschrift op ons eerdere verzoeckschrift d.d. 31 januari 2013 om te beslissen dat aan het op 25 januari 1944 door koning Leopold III voltooide "*politiek testament*" uitvoering wordt gegeven door alle in Londen gesloten verdragen per direct te verwerpen, waartoe de Belgische Federale Regering als vanaf 10 september 1944 Grondwettelijk verplicht is.
- Om het proces van "*Ommakeer*" naar een Nieuwe Wereld, Nieuwe Economie geruisloos te laten verlopen moeten wij elkaar vergeven, van in het verleden gemaakte fouten leren en de handen in elkaar slaan om vanuit bestaande structuren en netwerken (zoals de Verenigde Naties) te komen tot een gezamenlijke aanpak. U kunt daarbij rekenen op onze bijdrage. Wij verzoeken u dan ook, mede vanwege het grote levensgevaar dat wij lopen met het naar buiten brengen van dit aanvullend verzoeckschrift om vóór uiterlijk 25 april 2013 aan ons te berichten of u een afspraak wilt maken, waarna tot een gezamenlijk plan van aanpak kan worden besloten.

Geachte Belgische Federale Overheid, voor deze;

- Z.K.H. Koning Albert II
- Premier Elio Di Rupo
- Voorzitster Senaat Sabine de Bethune,

A.M.L. van Rooij als politiek vluchteling (die op 6 mei 2010 politiek asiel heeft aangevraagd) wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven, [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#) in ballingschap gevestigd op het adres Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven, Erik Verbeek wonende op het adres Seovaki Put 43, 34550 Pakrac te Kroatië en [No Cancer Foundation vzw](#) gevestigd op het adres

Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt en de namens deze organisaties vertegenwoordigde rechtspersonen, wat feitelijk alle wereldbewoners zijn, berichten wij u als volgt:

Bijgevoegd vindt u ons bij brief d.d. 31 januari 2013 afgegeven verzoekschrift, waarop wij tot op heden nog steeds geen reactie hebben mogen ontvangen ([zie achter tab 1](#)). Wij verzoeken u nogmaals kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Als aanvulling daarop vindt u hieronder de volgende nieuwe feiten:

Op 28 mei 1940 capituleerde koning Leopold III met zijn leger en werd hij formeel krijgsgevangene. Meteen verklaarde de regering vanuit Parijs dat de koning als krijgsgevangene in de onmogelijkheid tot regeren verkeerde. Na de Franse capitulatie van 22 juni raakten een aantal ministers overtuigd van het gelijk van de koning. Op 26 juni schreef de regering een brief aan Leopold waarin zij haar ontslag voorstelde zodra de vorst dat wenselijk achtte om een nieuwe regering te vormen. De vorst weigerde te antwoorden en later verbood Hitler die ministers om terug te keren. De ministers [Marcel-Henri Jaspar](#) (Volksgezondheid), [Albert De Vleeschauwer](#) (Koloniën) en [Camille Gutt](#) (Financiën) weken intussen naar Engeland uit. De Vleeschauwer, die [Belgisch-Congo](#) onder zijn gezag had, sloeg het op een akkoord met de Britse regering om de strijd verder te zetten en hij overtuigde zijn collega's Pierlot en Paul-Henri Spaak te Vichy om via Spanje en Portugal naar Londen te komen en daar de regering verder te zetten.

Vanaf 28 mei 1940 tot 7 juni 1944 Hoewel formeel krijgsgevangen verbleef de koning met zijn hofhouding en kinderen in het kasteel van [Laken](#) en onderhield hij contact met politici in België, zoals de autoritaire socialist [Hendrik De Man](#).

Op 21 oktober 1943 heeft Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg de Monetaire Overeenkomst gesloten. Deze ondertekening heeft Paul-Henri Spaak gedaan zonder machtiging of toestemming van Koning Leopold III in strijd met zijn latere "[politiek testament](#)" van 25 januari 1944, waarin alle in Londen gesloten verdragen zijn verworpen.

Deze in strijd met de Belgische Grondwet door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Monetaire Overeenkomst heeft tot gevolg gehad de ondertekening van de op 5 augustus 1955 gesloten Europese Monetaire Overeenkomst met de hieronder opgesomde landen, waaruit op wereldniveau grote economische problemen zijn ontstaan.

• De Bondsrepubliek Duitsland, • De Republiek Oostenrijk, • Het Koninkrijk België, • Het Koninkrijk Denemarken, • Spanje, • De Franse Republiek, • Het Koninkrijk Griekenland, • Ierland, • De Republiek IJsland, • De Italiaanse Republiek,	• Het Groothertogdom Luxemburg, • Het Koninkrijk Noorwegen, • Het Koninkrijk der Nederlanden, • De Portugese Republiek, • Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Bretagne, • Noord-Ierland, • Koninkrijk Zweden, • Zwitserse Bondsstaat, • Turkse Republiek,
--	---

In Januari 1944 hebben de ministers van de Belgische regering in ballingschap vanuit Londen verschillende pogingen gedaan om een passende overeenkomst met Leopold III gerealiseerd te krijgen. Ze stuurden in januari 1944 de schoonzoon van premier [Hubert Pierlot](#) als afgezant naar koning Leopold III met een briefaanbod tot verzoening van de Belgische regering in ballingschap. Deze brief heeft koning Leopold III nooit bereikt omdat de schoonzoon van premier [Hubert Pierlot](#), door de Duitsers onderweg werd gedood.

Op 25 Januari 1944 schreef koning Leopold III zijn "[politiek testament](#)" kort na deze mislukte poging tot verzoening. In dat testament eiste Koning Leopold III dat het door de Belgische Federale Regering moest worden gepubliceerd in het geval hij niet in België zou zij als de geallieerde troepen arriveerden.

Op 7 juni 1944 werd Koning Leopold III, daags na de invasie van [Normandië](#), naar [Duitsland](#) en nadien naar [Oostenrijk](#) gedeporteerd.

Op 5 september 1944 heeft Paul-Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen de Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst ondertekend. Deze ondertekening heeft Paul Henri Spaak gedaan zonder machtiging of toestemming van de koning in strijd met het "[politiek testament](#)" van 25 januari 1944 van koning Leopold III, waarin hij alle in Londen gesloten verdragen heeft verworpen.

Deze in strijd met de Belgische Grondwet door Paul-Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst heeft het volgende tot gevolg gehad dat onder leiding van dezelfde Paul-Henri Spaak, de toenmalige Belgische minister van Buitenlandse zaken, een comité is opgericht om onderzoek te doen naar de eenwording van de Europese markt. In april 1956 heeft het Comité twee voorstellen gedaan over "*de invoering van een algemene gemeenschappelijke markt*" en "*de oprichting van een Gemeenschap voor atoomenergie*". Op 25 maart 1957 werd met het ondertekenen van "*het EEG-verdrag*" of "*het Verdrag van Rome*" de Europese Economische Gemeenschap (EEG) opgericht. Het verdrag van Rome is door de deelnemende landen: België, (Bondsrepubliek) Duitsland, Italië, Luxemburg en Nederland geratificeerd en per 1 januari 1958 in werking getreden. Namens België werd dit "*EEG-verdrag*" ondertekend door [Paul-Henri Spaak](#) en [Jean-Charles Snoy et d'Oppuers](#).

Het is hierbij goed te weten dat de stamboom van Paul-Henri Spaak er als volgt uitziet:

- **Paul Janson** (grootvader van Paul-Henri Spaak) is op 11 april 1940 geboren in Herstal en op 19 april 1913 overleden. Hij wordt beschouwd als de vader van het Belgische [sociaal liberalisme](#). Hij is vooral bekend wegens zijn strijd voor het [algemeen kiesrecht](#). Janson studeerde filosofie en rechten aan de [Université Libre de Bruxelles](#) en werd in 1862 advocaat aan de balie van Brussel. Na eerst contacten te hebben gehad met vroeg-socialisten sloot hij zich aan bij de Liberale Partij. Hij was de leider van de progressieve vleugel van de liberalen die door hemzelf en een aantal collega-advocaten was opgericht. In 1877 werd hij verkozen in de [Kamer van Volksvertegenwoordigers](#) maar in 1884 leed de Liberale Partij een grote nederlaag en werd hij niet herkozen. Dat jaar werd hij lid van de gemeenteraad van Brussel. In 1887 kwam het tot een breuk tussen de gematigden en de progressieven in de Liberale Partij en in 1887 richtte Janson samen met een aantal collega-advocaten de Progressistische Partij op die als doel had het [algemeen stemrecht](#) in te voeren. Paul Janson werd de voorzitter van de partij. In 1889 werd Janson herkozen en ging hij verder met zijn strijd om de kieswet te hervormen. Het verzet van de Katholieke Partij die de absolute meerderheid had, was zeer groot. Na drie jaar van debat werd in 1893 het algemeen meervoudig stemrecht goedgekeurd in het parlement. In 1894 verloren de liberale partijen opnieuw fors bij de verkiezingen en Janson verloor zijn zetel in de Kamer en kreeg zitting in de Belgische Senaat. In 1900 kwam het door bemiddeling van [Paul Hymans](#) terug tot een verzoening tussen de progressieve en de gematigde liberalen en de Progressistische Partij werd opgeheven. Janson werd terug verkozen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers voor de Liberale Partij en hij zou dit blijven tot aan zijn dood. Hij bleef pleiten voor het algemeen enkelvoudig stemrecht, invoering van [sociale zekerheid](#), voor de vermindering van de [arbeidsduur](#) en de invoering van [collectieve arbeidsovereenkomsten](#). Zijn banden met de [Belgische Werkliedenpartij](#) waren zeer nauw en onder zijn bezieling werd voor de verkiezingen van 1912 een rood-blauw kartel gevormd om de absolute meerderheid van de katholieken te doorbreken. Dit mislukte echter en de katholieken behielden hun absolute meerderheid. Na de verkiezingen werd Janson benoemd tot [Minister van Staat](#).
- **Marie Janson** (moeder van Henri Paul Spaak) is op 23 juli 1873 geboren in Brussel en op 8 maart 1960 overleden. Zij was een Belgisch [socialistisch](#) politicus en de eerste vrouw ooit die zetelde in de [Belgische Senaat](#). Marie Janson kwam uit een politieke familie. Zij was een dochter van [Paul Janson](#). Haar broer [Paul-Emile Janson](#) zou later (vanaf 23 november 1937 tot 13 mei 1938) [eerste minister](#) worden. Marie Janson huwde met advocaat en schrijver [Paul Spaak](#), waarmee ze vier kinderen kreeg onder wie politicus en regeringsleider [Paul-Henri Spaak](#). Tijdens de [Eerste Wereldoorlog](#) was Marie Janson actief als [maatschappelijk werkster](#) en werd ze lid van de [BWP](#). In 1921 werd ze verkozen in de gemeenteraad van haar

woonplaats [Sint-Gillis](#). Datzelfde jaar werd ze door de partijtop, onder leiding van [Emile Vandervelde](#), verkozen om als [gecoöpteerd senator](#) te gaan zetelen. Daarmee was ze de allereerste vrouw in de Belgische Senaat. Zij bleef gecoöpteerd senator tot op 85-jarige leeftijd in 1958. Haar kleindochter [Antoinette Spaak](#) trad in haar voetsporen en werd de eerste vrouw ooit die een Belgische politieke partij leidde, het [FDF](#). In Sint-Gillis is een plein naar haar vernoemd.

- **Paul Spaak** (vader van Paul-Henri Spaak) is op 5 juli 1871 geboren in Elsene en op 8 mei 1936 overleden. Hij was de zoon van een arts en werd doctor in de rechten in 1894 aan de [Université Libre de Bruxelles](#) (ULB). In 1899 werd hij evenals zijn schoonvader [Paul Janson](#) advocaat aan de balie van Brussel. Vanaf 1897 gaf Spaak literatuurgeschiedenis aan de *Université Nouvelle*, een afsplitsing van de ULB. Van 1902 tot 1922 gaf hij hetzelfde vak aan het *Institut des Hautes Etudes de Belgique* dat eveneens ontstaan was uit de ULB. Paul Spaak was lid van de [Académie royale de langue et de littérature françaises de Belgique](#) vanaf haar oprichting in 1920 door minister [Destrée](#) tot aan zijn dood. Paul Spaak was bevriend met de vader van Robert Rothschild, een zakenman van Duits-joodse afkomst, afstammeling van [Moses Amschel Bauer](#) wiens zoon [Mayer Amschel Rothschild](#) samen met zijn vijf zonen de [Rothschild banking dynasty](#) heeft opgericht. Met de hulp van Paul Spaak (socialist) is Robert Rothschild erin geslaagd om in 1937 toe te treden aan zijn kabinet als minister van buitenlandse zaken in de [Regering-Janson](#) (vanaf 23 november 1937 tot 13 mei 1938). Premier in deze regering was [Paul-Emile Janson](#) (liberaal) een broer van zijn moeder. Daarna werden voor en tijdens de tweede wereldoorlog nog de volgende regeringen gevormd:
 - De [Regering Spaak I](#), vanaf 5 mei 1938 tot 21 februari 1939, met Paul-Henri Spaak als eerste minister;
 - De [Regering Pierlot I](#), vanaf 15 mei 1938 tot 21 februari 1939, met [Hubert Pierot](#) als eerste minister;
 - De [Regering Pierlot II](#), vanaf 16 april 1939 tot 3 september 1939 die het land leidde tot aan de Tweede Wereldoorlog, met [Hubert Pierot](#) als eerste minister en [Paul-Emile Janson](#) (de oom van [Paul-Henri Spaak](#)) als minister van Justitie;
 - De [Regering Pierlot III](#), vanaf 3 september 1939 tot de capitulatie van België op 28 mei 1940, met [Hubert Pierot](#) als eerste minister en [Paul-Henri Spaak](#) als minister van Buitenlandse Zaken.
 - De [Regering Pierlot in Londen](#), was de regering in ballingschap zonder koning Leopold III die in België is gebleven, met [Hubert Pierot](#) als eerste minister, [Paul-Henri Spaak](#) (socialist) als minister van Buitenlandse Zaken en [Paul-Emile Janson](#) (liberaal), oom van socialist Paul Henri Spaak, als minister zonder portefeuille.

Robert Rothschild (in 1937 en 1938 werkzaam voor het kabinet van Paul-Henri Spaak met als eerste minister zijn oom Paul-Emile Jansons) was bij het uitbreken van de oorlog reserve officier in het Belgische leger. In mei 1940 werd Robert Rothschild gevangen genomen door de Duitsers en naar Colditz Castle verzonden als krijgsgevangene (POW). In 1941 werd hij teruggestuurd naar Brussel en vrijgelaten. Met de hulp van ondergrondse organisaties en de Special Operations Executive (SOE) ontsnapte hij naar Vichy-Frankrijk. Hij behaalde een uitreisvisum van een pro-Belgische Franse ambtenaar en reisde naar het neutrale Spanje. Hij maakte zijn weg naar Londen om de Belgische regering in ballingschap diplomatiek te ondersteunen. Vanuit de [Regering Pierlot in Londen](#) is Robert Rothschild gedetacheerd als diplomatieke gezant in Lissabon (Portugal), waar hij tot 1944 is gebleven. Daarna werd Robert Rothschild op zijn verzoek als diplomatieke gezant naar China gestuurd en werd hij daar eerste secretaris bij de Belgische ambassade in Chungking, het hoofdkwartier van [Chiang Kai-shek's](#) regering. Na de Japanse overgave vloog Robert Rothschild naar Shanghai, waar hij in 1946 werd benoemd tot consul-generaal. In het begin van 1950 verliet hij Shanghai en werd hij voor [Washington, DC](#) de tweede raadgever bij de Belgische ambassade. Het was de tijd van de Koreaanse Oorlog en de opbouw van de NAVO. Na twee jaar in Washington te zijn geweest ging Robert Rothschild naar Parijs als een Belgische vertegenwoordiger in de raad van de NAVO. In 1954 werd Robert Rothschild benoemd tot kabinetschef van Paul-Henri Spaak aan het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken. Voor de komende twee jaar werkte hij samen met Spaak en [Jean Charles Snoy et d'Oppuers](#) over het Verdrag van Rome voor de definitieve ondertekening van het verdrag in 1957.

Kort voor het verdrag werd ondertekend stond Robert Rothschild naast Paul-Henri Spaak te staren op het [Forum Romanum](#) in Rome, toen Spaak zei: ik denk dat we het Romeinse Rijk hebben hersteld zonder een enkel schot te hebben afgevuurd.

Robert Rothschild vergezelde de Belgische delegatie over de deelname aan de NAVO bij de topconferentie in Parijs in 1960 tussen [Nikita Chroesitsjov](#) en [Dwight D. Eisenhower](#). Vanwege de Lockheed U-2 spy plane crisis ging deze conferentie niet door en werd Robert Rothschild naar Belgisch-Kongo gezonden om daar te werken direct onder de gouverneur. Na twee jaar als ambassadeur in Zwitserland te zijn geweest, waar hij in 1966 voorzitter van het uitvoerend comité van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel was, ging hij als ambassadeur naar Parijs. In 1973 werd hij benoemd tot ambassadeur in Londen, waar hij bleef tot 1976. Daarna woonde hij voor de rest van zijn leven in Londen.

Op het in samenwerking met Robert Rothschild per 1 januari 1958 in werking getreden "[Verdrag van Rome](#)" volgde het "[Verdrag van Maastricht](#)" welke op 1 november 1993 in werking is getreden. In het Verdrag van Maastricht werd onder andere bepaald dat er een [Economische en Monetaire Unie](#) (EMU) gevormd zou worden, met een gemeenschappelijke munteenheid, die de 'euro' genoemd zou worden. Voor de invoering van de monetaire unie werd een [Europese begrotingsdiscipline](#) afgesproken, de zogenaamde "Maastrichtnorm". Verder werd er een kader ontworpen voor de toekomstige politieke en economische eenmaking. Het verdrag werd ondertekend door België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk. Het verdrag werd in 1997 gewijzigd door het [Verdrag van Amsterdam](#), in 2001 door het [Verdrag van Nice](#) en in 2007 door het [Verdrag van Lissabon](#), welke per 1 december 2009 in werking is getreden. Heden is gebleken dat de gevolgen daarvan rampzalig zijn voor België, voor Europa en voor de rest van de Wereld. Enkel de Belgische Federale Overheid is in de mogelijkheid om samen met het Belgische Grondwettelijke Hof en de Verenigde Naties een ramp van een omvang, waarin zo'n 90% van 7000.000.000 wereldbewoners worden vernietigd, te voorkomen door **per direct** uitvoering te geven aan het "[politiek testament](#)" van koning Leopold III, waartoe België al vanaf 10 september 1944 Grondwettelijk verplicht is.

Op 8 september 1944 keerde de regering [Pierlot in Londen](#) terug naar België.

Op 9 september 1944 is het politiek testament van Leopold III door tussenpersonen overhandigd aan Belgisch Premier [Hubert Pierlot](#) en aan [Paul-Henri Spaak](#) (minister van Buitenlandse Zaken).

Op 10 september 1944 nam de ministerraad kennis van het politiek testament, door de koning als een publiek manifest opgesteld in januari –maart 1944. Leopold gaf hierin een verantwoording van zijn optreden naast politieke krachtlijnen voor de naoorlog en vroeg van zijn ministers een publiek mea culpa, een knieval voor hun gedrag en "vergissingen" in de eerste oorlogsmaanden. Pierlot las waarschijnlijk enkel het hoofdstuk 7 voor, waarin Leopold zijn ministers de schuldbekentenis en voor zichzelf eerherstel en de "noodzakelijke genoegdoening" eiste. Dit testament waarin de vorst zijn ervaringen uit de jaren 1930 en het begin van de oorlog staande hield sloeg in als een bom. Zij bezorgden het document terug aan zijn dragers en gedroegen zich alsof er niets was. (Bron: [Het boek "August-Edmond De Schrijver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518"](#)). Dit betekent dat Premier [Hubert Pierlot](#) de hoofdstukken 1 t/m 6 en 8 uit het "[politiek testament](#)" van Leopold III niet heeft voorgelezen aan de ministerraad en ook niet aan het Belgische publiek ter kennis heeft gebracht, terwijl het een publiek manifest betrof. Omdat dit "[politiek testament](#)" onlosmakelijk zit verbonden aan koning Leopold III en op 10 september 1944 op Belgisch Grondgebied was, betekent dat ingevolge de Belgische Grondwet vanaf die datum alle in Londen gesloten verdragen zijn verworpen.

Op 20 september 1944 werd prins Karel, graaf van Vlaanderen (tweede zoon van koning [Albert I](#)) verkozen tot regent van het koninkrijk België, omdat zijn broer [Leopold III](#) weggevoerd was naar Duitsland ([artikel 93 Belgische Grondwet](#)).

Op 21 september 1944 legde Prins Karel de grondwettelijke eed af en sprak de kamers toe met een door Pierlot en De Schryver bijgewerkte en vertaalde boodschap waarin hij zich op dezelfde lijn plaatste als de regering (Bron: [Het boek "August-Edmond De Schrijver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518"](#)). Dit betekent dat Premier [Hubert Pierlot](#) en [August-Edmond de Schryver](#) het "[politiek testament](#)" van Leopold III voor [Prins Karel](#) hebben

achtergehouden. [Prins Karel](#) heeft daarmee de grondwettelijke eed afgelegd in strijd met de Belgische Grondwet. Dit heeft August-Edmond de Schryver in het door hem geschreven boek zelf bevestigd. Een duidelijker bewijs kan niet. Dit betekent dat hier de oorzaak ligt dat alle daarop volgende regeringen het door Leopold III geschreven "[politiek testament](#)" niet hebben uitgevoerd en daarmee hebben geregeerd in strijd met de Belgische Grondwet.

Op 22 september 1944 bood Pierlot de regent het ontslag aan van zijn regering (Bron: [Het boek "August-Edmond De Schryver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518"](#)). Dit aangeboden ontslag heeft Prins Karel een dag na zijn afgelegde ambtseed aanvaard ([artikel 91 Belgische Grondwet](#)) zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 27 september 1944 heeft zich de regering [Pierlot V](#) gevormd, een regering van nationale eenheid. Regent Prins Karel heeft de ministers genoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft [Regering-Pierlot V](#) door toedoen van de regering [Pierlot in Londen](#) geen uitvoering gegeven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 12 december 1944 heeft zich de regering [Pierlot VI](#) gevormd. Regent Prins Karel heeft de ministers genoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft ook de regering [Pierlot VI](#) door toedoen van de regering [Pierlot in Londen](#) geen uitvoering gegeven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 12 februari 1945 heeft zich de regering [Van Acker I](#) gevormd. Regent Prins Karel heeft deze ministers genoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft ook de regering [Van Acker I](#) door toedoen van de regering [Pierlot in Londen](#) geen uitvoering gegeven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 7 mei 1945 werd koning Leopold III bevrijd door het Amerikaanse leger. Hij wilde meteen terugkeren naar België. Bij de terugkomst van koning Leopold III zou dat betekenen dat vanaf dat moment uitvoering had moeten worden gegeven aan zijn op 9 september 1944 aan Premier [Hubert Pierlot](#) en aan [Paul-Henri Spaak](#) overhandigde "[politiek testament](#)", waarmee naar buiten zou komen:

- dat de ministers in de regeringen [Pierlot V](#), [Pierlot VI](#) en [Van Acker I](#) door regent Prins Karel zijn benoemd op grond van een door Prins Karel op 21 september 1944 afgelegde grondwettelijke eed overeenkomstig een door Pierlot en De Schryver bijgewerkte en vertaalde boodschap in strijd met de Belgische Grondwet.
- dat overeenkomstig zijn "[politiek testament](#)" alle door de Belgische regering tijdens de Tweede Wereldoorlog in Londen gesloten verdragen moesten worden verworpen, waaronder de buiten koning Leopold III om door [Paul Henri Spaak](#) op 21 oktober 1943 en 5 september 1944 tussen Nederland, België en Luxemburg gesloten Monetaire - en Douane-overeenkomst.

Dit mocht nooit aan het licht komen. Daarom mocht koning Leopold III niet terugkeren naar België. Dit te meer dezelfde Paul-Henri Spaak in de regering [Van Acker I](#) de verantwoordelijke minister van Buitenlandse Zaken was.

Na 8 mei 1945 werd koning Leopold III door met name [Paul-Henri Spaak](#), in de regering [Van Acker I](#), zwaar onder druk gezet en werd van hem geëist dat hij enkel als koning kon terugkomen als hij bereid was om hulde te brengen aan de geallieerden. Dit gaf zoveel druk op koning Leopold III dat hij kort daarna na een onderhoud met Prins Karel, Achille Van Acker en Paul Henri Spaak heeft laten weten dat hij zijn terugkeer naar België om gezondheidsredenen uitstelde.

Op 14 juni 1945 liet Leopold III dan weer weten dat hij als koning wilde terugkeren naar België. De regering Van Acker zag het echter niet zitten daar de verantwoordelijkheid van te dragen en bood haar ontslag aan, een ontslag dat door de regent geweigerd werd. Ondertussen probeerde de koning een nieuwe regering te vormen - wat mislukte - en aan te dringen op het organiseren van een volksraadpleging.

In juli 1945 besliste het parlement dat een terugkeer enkel mogelijk was als de Verenigde Kamers een einde stelden aan de onmogelijkheid tot regeren. De terugkeer werd dus afhankelijk gemaakt van een parlamentsbeslissing die in strijd met de Belgische Grondwet tot stand is gebracht.

Vanaf 2 augustus 1945 hebben zich de regeringen [Van Acker II](#), [Spaak II](#), [Van Acker III](#), [Huysmans I](#), [Spaak III](#), [Spaak IV](#), [G. Eyskens I](#) en [Duvieusart I](#) gevormd. Regent Prins Karel heeft alle ministers in al die kabinetten benoemd in strijd met de inhoud van het "[politiek testament](#)" van Leopold III. Als gevolg daarvan hebben ook deze acht regeringen door toedoen van de regering [Pierlot in Londen](#) geen uitvoering gegeven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III.

Op 20 juli 1950 hebben bijna 58 procent van de Belgen gestemd voor terugkeer van koning Leopold III. Het parlement heeft de goedkeuring gegeven aan de terugkeer van Leopold III, wat betekent dat zodra Leopold III zich op Belgisch grondgebied bevindt hij ingevolge de Belgische Grondwet de koning is en prins Karel regent af is.

Op 22 juli 1950 kwam koning Leopold III aan op het militaire vliegveld van Evere. Vanaf dat moment werd de Belgische federale overheid uitgeoefend door:

- [Koning Leopold III](#);
- Premier [Jean Pierre Duvieusart](#), regeringsleider van België.
- [Paul Struye](#), Voorzitter van De Senaat;

Ook vanaf dat moment is het "[politiek testament](#)" van Leopold III Grondwettelijk van kracht geworden. Alle Belgische federale overheden van na die tijd kunnen dat niet meer veranderen en hebben door geen uitvoering te geven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III in ernstige mate de Belgische Grondwet overtreden.

Op 1 augustus 1950 wordt koning Leopold III gedwongen om afstand te doen van de troon voor zijn zoon Boudewijn.

Op 11 augustus 1950 legde Boudewijn de eed af en volgde [prins Karel](#) op onder de titel van koninklijke prins. Dat staat in de Belgische geschiedenisboeken. Prins Boudewijn kan prins Karel op 11 augustus 1950 niet hebben opgevolgd, want prins Karel was vanaf 22 juli 1950 geen regent meer. Dit betekent dat na 11 augustus 1950 niet prins Boudewijn de koning was maar dat dit nog steeds Leopold III was. Dit betekent ook dat Koning Leopold III ingevolge de Belgische Grondwet tot aan zijn dood op 25 september 1983 koning van België is gebleven. De Belgische federale overheden vanaf 22 juli 1950 tot aan de dood van Leopold III waren Grondwettelijk verplicht om uitvoering te geven aan het testament van "[politiek testament](#)" van Leopold III wat zij niet hebben gedaan.

Op 25 september 1983 na de dood van Koning Leopold III is Koning Boudewijn als oudste zoon ingevolge de Belgische grondwet de wettige koning. Ook de Belgische federale overheden onder koning Boudewijn waren Grondwettelijk verplicht om uitvoering te geven aan het testament van "[politiek testamen](#)" van Leopold III wat zij niet hebben gedaan.

Vanaf 1 augustus 1993 na de dood van Koning Boudewijn is Koning Leopold Albert II als zoon van Leopold III ingevolge de Belgische Grondwet de wettige koning. Ook de Belgische federale overheden onder koning Albert II waren en zijn nog steeds Grondwettelijk verplicht om uitvoering te geven aan het testament van "[politiek testament](#)" van Leopold III wat zij tot op heden niet hebben gedaan.

Op grond van bovengenoemde aanvullende feiten is onmiskenbaar feitelijk komen vast te staan dat alle Belgische Federale Overheden, eerst vanaf 10 september 1944 en later vanaf 22 juli 1950 geen uitvoering hebben gegeven aan het "[politiek testament](#)" van koning Leopold III, waartoe zij Grondwettelijk verplicht waren en nog steeds zijn. Dit betekent dat alle door de regering [Pierlot in Londen](#) ondertekende verdragen en overeenkomsten niet rechtsgeldig zijn. Dit betekent ook:

- dat de door de Belgische Federale Regeringen [Van Acker IV](#) (1958) en [Leterme I](#) (2008) namens België ondertekende Benelux-Verdragen niet rechtsgeldig zijn.
- dat het op 25 maart 1957 door [Paul-Henri Spaak](#) en [Jean-Charles Snoy et d'Oppuers](#) namens België ondertekende "[EEG-verdrag](#)" of "[het Verdrag van Rome](#)" niet rechtsgeldig is en alle daarop volgende verdragen van Maastricht (1992), Amsterdam (1997), Nice (2001) en Lissabon (2007) niet rechtsgeldig zijn. Dit heeft tot gevolg dat de [Europese Unie](#) niet rechtsgeldig is, de [Europese Centrale Bank](#) (ECB) geen rechtsgeldige bank is, het [Internationaal Monetair Fonds](#) (IMF) geen rechtsgeldig fonds is, de [Euro](#) geen rechtsgeldig betaalmiddel is, etc, etc.

Wat dit allemaal aan internationale grensoverschrijdende misdaad tot gevolg heeft kunt u lezen in ons verzoekschrift d.d. 8 april 2013 (VE/080413/Vz) aan procureur des konings Marc Rubens van Hasselt om de behandeling van de zaak met Not.nr. : HA60.L1.19356-09 op 11 april 2011 om 9.00 uur voor de correctionele rechtbank te Hasselt op grond van de in dat verzoekschrift overlegde feiten en bewijsstukken niet te laten doorgaan, de zaken met de Not. nrs.: HA60.L1.19356-09 en HA.45.F1.7961-12 (Referte: FD30.99.15-12 LP-mw) gevoegd te onderzoeken en alle betrokken partijen daarover te horen en te dagvaarden. Betreffend verzoekschrift d.d. 8 april 2013 van Erik Verbeek met bijbehorend verzoekschrift d.d. 8 april 2013 van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., mede namens No Cancer Foundation vzw, VERIMMOBAN NV en A.M.L. van Rooij vindt u bijgevoegd ([zie achter tab 2](#)). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud, die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen en tevens aan u, als verantwoordelijke vertegenwoordigers van de Federale Belgische Overheid gericht. Een kopie van bijbehorende producties A. t/m Y. kunt u opvragen bij het parket des konings te Hasselt.

Op grond van bovengenoemde aanvullende feiten is de huidige Belgische Federale overheid:

- [Koning Albert II](#);
- Premier [Elio Di Rupo](#), regeringsleider van België;
- [Sabine de Bethune](#), Voorzitter van De Senaat;

Grondwettelijk verplicht om **per direct** uitvoering te geven aan het "[politiek testament](#)" van Leopold III en de gevolgen daarvan te bespreken met betrokken (overheids-) instanties, waaronder:

- De Benelux-landen;
- Het Benelux parlement en Benelux Gerechtshof,
- De Landen van de Europese Unie;
- Het Europees Parlement en Europese Commissie;
- Het Hof van Justitie van de Europese Unie;

Daarmee zal direct een einde komen aan het onder de dekmantel van "[Agenda 21](#)" onbeperkt vergiftigen en beproeven van mensen, dieren en planten waarmee de (vanaf 1992) in gang gezette [depopulatie van zo'n 90 % wereldbewoners](#) kan worden voorkomen.

Daarmee komt tevens een einde aan de maar liefst vanaf 28 mei 1940 (73 jaar lang) voortdurende gijzeling van de opvolgende Belgische koningen Leopold III, Boudewijn en Albert II.

Daarmee ontstaat een nieuwe economie waarin nieuwe technologieën als de [Nuloptie-technologie](#) van [Edelchemie](#) en natuurlijke producten als [flaraxin](#) niet langer meer worden geboycot en hun wereld reddende werk doen.

Daaruit zal een nieuwe wereld ontstaan zonder oorlog waarin onze kinderen en kleinkinderen vanuit liefde voor elkaar een menswaardig bestaan zullen hebben.

De Belgische Federale Regering heeft de Grondwettelijke plicht om daarvoor te zorgen. Daarbij zal de hulp van het Belgische Grondwettelijke Hof, de Verenigde Naties als ook die van ondergetekenden heel hard nodig zijn. Wij laten om die reden van dit schrijven dan ook een kopie toekomen aan:

- Het Belgische Grondwettelijke Hof t.a.v. de Voorzitters M. Bossuyt en R. Henneuse, Koningsplein 7, B-1000 – Brussel,
- De Vereniging voor de Verenigde Naties in België t.a.v. Voorzitter Frank Maes, Deberiotstraat 34, 3000 – Leuven,
- De Verenigde Naties t.a.v. Secretaris - Generaal Ban Ki-moon (Zuid-Korea) (vertaald in het Engels).

Vanwege het grote levensgevaar voor ondergetekenden zal dit aanvullend verzoekschrift, met voorafgaand persbericht, vanaf 25 april 2013 wereldkundig worden gemaakt en bij No Cancer Foundation (www.nocancerfoundation) op internet worden geplaatst.

Om het proces van "*Ommekeer*" naar een Nieuwe Wereld, Nieuwe Economie geruisloos te laten verlopen moeten wij elkaar vergeven, van in het verleden gemaakte fouten leren en de handen in elkaar slaan om vanuit bestaande structuren en netwerken (zoals de Verenigde Naties) te komen tot een gezamenlijke aanpak. U kunt daarbij rekenen op onze bijdrage.

Wij verzoeken u dan ook, mede vanwege het grote levensgevaar dat wij lopen met het naar buiten brengen hiervan, om **vóór 25 april 2013** te berichten of er met ons een afspraak wordt belegd om tot een gezamenlijk plan van aanpak te komen.

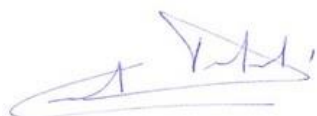
In afwachting van uw uitnodiging voor het hierboven verzochte gesprek, verblijven wij,

Hoogachtend:

A.M.L. (Ad) van Rooij (mede namens familie)
[Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#) (mede namens cliënten)
p/a. Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (België).
e-mail: ekc.avanrooij@gmail.com

Erik Verbeek (mede namens familie)
[No Cancer Foundation vzw](#) (mede namens de 7000.000.000 vertegenwoordigde wereldbewoners)
p/a. Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt (België).
e-mail: nocancerfoundation@gmail.com

Bijlagen

Dit aanvullend verzoekschrift bevat een 2-tal producties aan bijlagen, te weten:

- Productie 1 (33 blz.) ([zie achter tab 1](#)) + ([ontvangstbevestiging](#)).
- Productie 2 (79 blz.) ([zie achter tab 2](#)).